

[Minister Lise Østergaard]

daktionen af rigsrevisionens beretning blev afsluttet ved udgangen af marts 1978. Siden denne dato har rigsrevisionen imidlertid modtaget supplerende regnskabsmateriale vedrørende de danske bidrag, der er kanaliseret gennem Kirkernes Verdensråd i 1975 og efterfølgende år. Det er en konsekvens af dette arbejdes natur, at forsinkelser med hensyn til modtagelse af regnskabsmateriale kan forekomme, og jeg synes, det er forståeligt, at det ikke helt kan undgås. Materialet er altså modtaget, og der er fuld dokumentation for, at de anviste beløb er anvendt efter deres formål.

For det andet vil jeg gerne svare på hr. Kjølgaards almindelige appel, at vi, som jeg også gjorde gældende i mit første indlæg, har og kan fremlægge fuld garanti for, at de midler, vi yder til humanitær bistand til ofrene for apartheidstyret i det sydlige Afrika, alene anvendes efter deres formål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Svend Haugaard (RV):

»Vil ministeren tage reglerne for skiltning ved amts- og hovedveje op til revision, så der bliver en rimelig mulighed for, at campingpladser og lignende virksomheder i landdistrikterne kan vejlede besøgende gennem skiltning?«

(Spm. nr. 2).

Svend Haugaard (RV):

Naturligvis kan man ikke ønske nogen skilteskov ved vores landeveje, men på den anden side bør campingpladser, hoteller og restauranter, skoler o. lign., som søges af folk, der er ukendte på egnen, have rimelig mulighed for at skilte, så de kan vejlede de besøgende. Sikkerhedsmæssigt vil jeg også tro, det er en fordel, at den kørende let kan finde frem til vejen fremfor at skulle stoppe og vende på stærkt trafikerede veje, fordi man ikke straks kan finde ind på den rette sidevej.

Jeg har derfor ønsket at spørge trafikministeren, om han vil overveje nye skiltningsregler for hovedvejene og også tage initiativ, så vidt det nu lader sig gøre under hensyn til amternes selvstyre, til, at man får en rimelig praksis også for amternes bestemmelser.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Jeg kan svare, at de gældende regler om vejvisning til private virksomheder findes i ministeriet for offentlige arbejders cirkulære af 28. august 1975 om bl. a. vejvisning til seværdigheder, serviceanlæg og private virksomheder.

Jeg kan tilføje, at der forud for dette cirkulæres tilblivelse var en meget omfattende forhandling med de interesserede myndigheder og organisationer om sagen; herunder var miljøministeriet inddraget, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Turistrådet og Friluftsrådet. Det var netop hensigten med disse drøftelser også at finde frem til rimelige regler om vejvisning bl. a. til, som spørgeren nævner, campingpladser, hoteller, restauranter og andre institutioner, således at man på den ene side kunne tilgodes berettigede ønsker om vejvisning og på den anden side undgå skiltning, der måtte forekomme de fleste trafikanter overflødig.

Endelig drejer det sig også om at få nogenlunde ensartede regler for hele landet. Efter cirkulæret kan der vejvises til en campingplads fra den nærmeste større vej og på vejene mellem denne og campingpladsen. Større offentlige veje er i denne sammenhæng veje, der er angivet på et særligt kort, som følger med cirkulæret, og de omfatter hovedveje eller landeveje og større kommuneveje.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om det vejnet, som cirkulærets regler bygger på, er det rigtige. Det er klart, at de private virksomheder gerne ser, at vejvisningen begynder i en måske nok noget større afstand fra målet, og jeg kan godt forstå disse ønsker, men der er selvfølgelig grænser for, i hvor høj grad man kan vejvise for private erhvervsvirksomheder. Hensynet til færdselssikkerheden må naturligvis også spille en betydelig rolle, og hensynet til trafikanterne taler for at få velplacerede og velmotiverede tavler.

Vejvisning, der ikke er begrundet i trafikale interesser, men i hensynet til den pågældende virksomheds omsætning, får karakter af reklame og kommer dermed i strid med naturfredningslovens forbud mod reklamer i det åbne land. Spørgeren vil altså kunne se, at der er en række hensyn at tage.